

העלון השבועי שלך

מאורות שלום

❖ יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום ❖ קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 ❖ העורך: בן ישי עוזיהו
כתובת אתר אינטרנט /http://www.ohrshalom.net ❖ כתובת דואר אלקטרוני info@ohrshalom.net

נר ה' נשמת אדם

העלון יוצא לע"נ

יוסף בן דוד יפה בת יהושע חיים ישראל בן יהושע בכור בן אלפונסו גרשון בן עזר מריאנה בת הרי חביבה בת יוסף מרים בת פישל משה בן אלטר יוליה בת אריק סופיה בת שמואל תמר בת יצחק יונה בן משה פינקל יוסף בן ברוך מרדכי בן יוסף אברהם בן סלימן שרה בת יהושע רבקה בת חיים יצחק בן זלמן שושנה בת יהודה לרי בן ישראל יעקב בן ישראל נזלי פורטונה בת שלמה שולמית בת סעדיה מאיר בן אברהם מיכאל בן יפים אכרם בן רחמים ז'ק בן ליאטו זלמן לייב בן סלק שרונה בת שאול דוד בן ליפטי נחמן אריה אדלה בת סלומון מוניר בן יאיר אברהם בן זכר זלמן אסתר בת איזיק הרמן אברהם בן איזק משה בן יוסף עזרא בן אברהם טוביה אליעזר בן חיים

ת.נ.צ.ב.ה.

שהוא רוצה להיות רב או רבי וכיוצא באלו.

ופעם סיפר זקני הצדיק הקדוש רבי צבי מזידיטשוב שהלך להתפלל בתפילין שהיו מאירים הרבה, ושמעתי שקראו לפני הבו יקר לבריה, ובאתי מבית התפלה וטלטתי הלילקע ציבה בלי כוונה, ושמעתי שקוראים ווי לפלניא דמרד דמאריה.

שכן מצאנו בתוספתא לא ישתמש אדם בפניו ורגליו אלא לכבוד קונוה, קונה ומייחד ה"ו כטעם "בכל דרכיך דעהו" [משלי] שהכוונה היא שבכל דרכיך דע ה"ו, ועל ידי ייחודים כאלו יכלו הקליפות ויהיה עת רצון.

מאורות הפרשה

"ולמען ספר שמי בכל הארץ"

ואמר האדמו"ר שיש לבאר פסוק זה על דרך שפירש אא"ז המהרי"א זיע"א, שניתן לומר "ספר" בניקוד פתח, שרומז על מספר וחשבון, ששורש חשבון ומספר במידת הבינה, שממנה כל המדידה והשיעור והחשבון והמנין. ועל כך רמז הפסוק "וודע בשערים בעלה" [משלי ל"א] כל אחד כפי מה שהוא משער בליבו צריך לעבוד את ה' לפי השעה שעומד, כך יעסוק בתורה ויעשה המצוות וידבר דיבורי תפילה, אם זכה לשעה שהשיג אהבה ויראה אמיתות ובין לאהבה ויראה טבעיות, בין שיאמר את דבריו בפירוש המילים או לא, הכל יעשה וידבר כפי מה שליבו משער בכוח גדול וביד חזקה בכל כוחו ומוחו לפי שעה. ואח"כ, יזכה ויעלה כל זאת לשער החמישים אין עליון אור א"ס ע"י ביטול המציאות ממש, עד דלא ידע בין אור לחושך יום ולילה, כמאמר הפסוק "נפשי יצאה בדברו" [שה"ש] וזה ענין "למען ספר שמי בכל הארץ" מלשון מנין וחשבון, חשבון ומנין השמות והייחודים שאז הוא מ"חושבי שמו" בכל הארץ, בכל מיני ארציות וחומר שבעולם הזה, שצריך שיהיה מחשב ומונה את המצוות שעשה ללא יראה ואהבה, ובדקות כמו

מאורות הדרש

עצמם. אם כן פרעה בודאי לא יקבל טעם זה של סבל האבות, ולהסכים עבור זאת להוציאם ממצרים, כיון שהוא סתם אכזר ורוצח ולא מרגיש בצער של השני.

עוד מביא בשם זקינו ה"י שמח משה" כי משה כשהלך אל פרעה חשש שמא בגלל דבריו ירע יותר לישראל בגלל כעסו, ולכן בא בתחילה לישראל בכדי שאם יאמינו בה' יהיה לו זכות, ויש כלל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, ולכן ישמע לו פרעה, אבל, כיון שישראל לא שמעו לו, אמר "איך ישמעני פרעה."

עוד מברר שם על דרך הפשט שהרי השי"ת אמר למשה ואהרן שילכו אל בני ישראל כדי שיכינו את עצמם לתשובה ויהיו ראויים לגאולה. וכמבואר במדרש על הפסוק "ולא שמעו אל משה" - זה שאמר להם לפרוש מעבודה זרה. ולכן אמר "איך ישמעני פרעה" הלא הם אינם ראויים לגאולה שהרי לא יגאלו בלי תשובה.

מדוע טען משה אל ה' שפרעה לא ישמע לו כשה' אמר למשה שילך וידבר אל פרעה מלך מצרים שיוציא את בני ישראל ממצרים, ענה לו משה: "הן בני ישראל לא שמעו ואיך ישמעני פרעה". וקשה, הלא כיון שמה שישראל לא שמעו למשה זה מחמת קוצר רוח ועבודה קשה, כמבואר בכתוב, אם כן מה מחייב שפרעה לא ישמע.

ומבאר באריה שאג על פי המדרש שכותב שהטעם שלא שמעו ישראל למשה, כי ידעו שעדיין לא נגמרו הארבע מאות שנים של שעבוד שנאמרו לאברהם בברית בין הבתרים. והטעם מדוע באמת יצאו אחרי מאתיים ועשר שנים, מבואר בספרים אחד מהטעמים בגלל הצער שהיה לאבות. והרי זה כאילו שהיו גם הם בגלות,

והשלימו את המאתיים ועשר השנים, ויש כלל ידוע שכשאדם שרוי בצער אינו יכול להבין ולהרגיש את הצער של אחרים. ולכן כשמשה אמר להם שהאבות חיו בצער ולכן צריכים כבר עכשיו לצאת ממצרים, לא האמינו לו, כיון שהיו שרויים בצער של

מאורות היכל הברכה

מהרי"א מקומרנא

"שלח את עמי ויעבדני במדבר"

ויעבדני חסר ואו, כי לא נכנסו בוא"ו עד מתן תורה, כי באמת אם היה פרעה נכנע תיכף, היו מקבלים את התורה מבחינות קרב את [דברים ה, כ"ד] (ואת תדבר) דמשה סיטרא דנוקבא, ואח"כ היו חוזרים למצרים לתקן בחינות שער החמישים.

כי פרעה מלך מצרים כתר כולל כל המוחין והגוף [כמבואר בליקוטי תורה] והיו מתקנים כל הניצוצות של כל המלכויות, והיו מבררים עד בחינות חירות אמיתית, והיה משה משיח, והם היו עולים עד בחינות חירות כמו שיהיה לעתיד בלע המות לנצח.

ולא היו כאן שום רמאות חלילה במה שאמרו לו דרך שלשת ימים נלך במדבר בל מכיוון שסירב בהכרח להכותו עד שנטלו כל חיותו ממנו ובחינת, וכן הוא בפיוט של שביעי של פסח, דוק שם.

מאורות אוצר הברכה

מעשה אורג מהרי"א ממקומרנא

"ויאמר ה' אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה" [ז,א]

שם אספקלריה מונח על כל דבר המזוכך, ויש אספקלריה המאירה מעבר לעבר בזכות, ואז אינו רואה צורתו, ויש שמימים תחתיו איזה דבר אזי חוזר ומכה ורואה אדם צורתו.

ומשה רבנו לא ראה את עצמו והיה בטל ומבוטל אין ממש, נכלל באור אין סוף בסתר עליון, והיה מציאותו אלוהותו יתברך כטעם אשר יבטח ביה.

והיה י"ה שהוא עצמו נעשה שמו יתברך כמבואר בספר הקדוש כל בו על "ושמו אחר" [זכריה י"ד] שהם נשמות של הקדושים והיה שם "ונתתיך אלהים". לכן אמור לבני ישראל אני ה' [שמות ו] אני אין ממש בטל ומבוטל וזהו אספקלריה המאירה שאינו רואה את עצמו כלל. ושאר הנביאים "ואראה את ה' כמראה אדם" [יחזקאל א] והוא אור חוזר מצורתו שרואה את עצמו....."

מאורות הסיפור החסידי

הגביר שזכה – א

עגלה רתומה לסוס בודד עוזבת את לובלין בעתותי בוקר, בדרכה לוורשה בירת פולין. האויר עודו קריר וחודר לעצמות העייפות, שחטפו אך תנומה קלה על ספסל עץ בבית המדרש הלובליני.

כוכבי שחר אחרונים כבים, רומזים ונעלמים בתכול השמים המתבהר והולך, וקרני שמש ראשונות מאירות את הדרך הסלולה לשני האברכים הצעירים שהדרך אצה להם. דבר של מצוה לפניהם, הם התחייבו להשיא חתן וכלה עניים, ולקבץ יחדיו סכום של מאתיים רובל, הון עתק באותם ימים. סכום שכזה אין כל סיכוי לאסוף בלובלין, לכן שני האברכים, מגדולי תלמידיו של "החזזה" מלובלין, שמו פעמיהם לוורשה בכדי להתרים את עשירה ואת נגידיה הגדולים והמפורסמים, ולזכותם במצות הכנסת כלה.

ורשה באותה תקופה היתה עיר מודרנית ו"מתקדמת". רבים מן המשכילים ואף מהמתבוללים היו מפרנסיה וממעצבי דמותה. החסידות טרם כבשה אז את הרחוב היהודי, וההתנגדות לדרך החסידות היתה בתוקפה. שני האריות הבלתי מוכרים שבחבורת "החזזה", כיתתו רגליהם כל אותו יום והעלו חרס בידם: ההצלחה לא האירה להם פנים ואך רובלים מועטים באמתחתם

לעת לילה ברחו מהמולת העיר והחולין אל אחד מבתי המדרש, לפוש קמעא מטורחם ולהשיב נפשם בתורה ותפילה. הגביר רבי משה חלפן, שהיה באותה עת בבית המדרש, בחושו המיוחד הבחין בפניהם העדינות של האורחים ובעיניהם היוקדות אש קודש, שהנם מבני עליה והמה משתדלים להסתתר ולהיראות כאנשים פשוטים ותמימים. ניגש אליהם בחיבה והושיט להם ידו "שלום עליכם."

מה שמכם אורחים נכבדים ומנין אתם?

שמי דוד, ושמי יעקב יצחק. באנו מלובלין. אנו מחסידיו של "החזזה" הקדוש מלובלין.

ומה הביא אתכם להיטלטל בדרך הקשה, ולהגיע לוורשה עיר החומריות והחומרנות?

מצוה רבתי לפנינו. אנו אוספים מעות להכנסת כלה, להשיא במזל טוב בחור עני בן טובים עם כלה עניה וחסודה.

ומהו הסך שעליכם לאסוף, וכמה הצלחתם לקבץ?

[לוקט מ"אלפי שנאן"]

המשך יבוא בס"ד